

Arrest

**nr. 108 747 van 3 september 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MALLEGRO, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uiteenzetting van feiten

1.1. Op 27 april 2012 wordt, na een identiteitscontrole, vastgesteld dat verzoeker niet in het bezit is van de vereiste identiteitsdocumenten. Er wordt hem dezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten, onder de vorm van een bijlage 13, betekend.

1.2. Op 10 november 2012 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Er wordt hem dezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, onder de vorm van een bijlage 13 sexes, betekend.

1.3. Op 21 augustus 2012 wordt verzoeker betraft op woonstschennis. Er wordt dezelfde dag beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering, onder de vorm van een bijlage 13 septies. Deze beslissing werd op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht en is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

Bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie Jos Joncheere (Administratief Assistent)

wordt aan de genaamde [A., M.] [...] die de Marokkaanse nationaliteit heeft,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard, dat krachtens artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

☒ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☒ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

☒ 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

☒ Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

☒ Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

☒ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☒ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

☒ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.

Betrokkene is op heterdaad betraft voor woonstschennis

PV nr AN53LB118487/2013 van de politie van Antwerpen

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 10/11/2012

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor woonstschennis bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

Gezien betrokkene verblijft in België zonder gekend adres – een aanduiding van een verplichte verblijfplaats niet kan uitgevoerd worden – is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Hieruit blijkt dat een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken zich opdringt.”

2. Rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat, in zoverre het de bedoeling zou zijn van verzoeker om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Ontvankelijkheid

Verweerder meent dat verzoeker het rechtens vereiste belang ontbeert daar er in casu sprake is van een gebonden bevoegdheid, alsook omdat er sprake is van een herhaald bevel.

De Raad betwist niet dat verweerder in casu kan stellen dat ingevolge artikel 7 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden gegeven wanneer wordt vastgesteld dat verzoeker valt onder de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Evenmin betwist de Raad dat er in casu sprake is van een herhaald bevel.

Te dezen dient echter te worden benadrukt dat het EVRM als hogere rechtsnorm primeert op de Vreemdelingenwet. De Raad dient dan ook in het kader van de thans voorliggende betwisting de middelen te onderzoeken die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Er anders over oordelen zou het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel uithollen (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216.837). In casu wordt in het verzoekschrift de schending opgeworpen van artikel 8 EVRM. De ontvankelijkheid van het ingesteld beroep hangt in casu dan ook samen met de conformiteit van de bestreden beslissing met artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker beweert over een Spaanse verblijfskaart te beschikken met recht op verblijf tot 2016. Verzoeker verduidelijkt dat hij is getrouwd en twee kinderen heeft die allen legaal verblijven in Spanje. Verzoeker heeft tevens twee zussen en ooms en tantes die verblijven in België. De bestreden beslissing zou een schending van artikel 8 EVRM inhouden gezien zij ertoe zou leiden dat verzoeker gescheiden zou leven van zijn familieleden in België zowel als in Spanje.

Verzoeker verwijst naar zijn familie in België maar staft dit geenszins aan de hand van stukken. De loutere bewering dat hij familie in België heeft volstaat uiteraard niet opdat er sprake is van een beschermingswaardig familie- of gezinsleven. Meer nog, uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn opname in het centrum van Merksplas op 22 augustus 2013 niet heeft aangegeven familie in België te hebben.

Waar verzoeker stelt dat hij een verblijfskaart heeft voor Spanje waar ook zijn echtgenote en twee kinderen legaal zouden verblijven merkt de Raad op dat nog daargelaten dat ook hier verzoeker zich beperkt tot blote beweringen - noch zijn legaal verblijf in Spanje noch het bestaan van echtgenote en kinderen die eveneens legaal in Spanje zouden verblijven worden enigszins gestaafd door stukken, wel in tegendeel verklaarde verzoeker bij zijn opname in het gesloten centrum van Merksplas vrijgezel te zijn - merkt de Raad op dat voor zover verzoekers beweringen op waarheid berusten, niets hem verhindert om zijn echtgenote en kinderen in Spanje te vervoegen. De bestreden beslissing stelt immers uitdrukkelijk: *"(...) het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten : (...), Spanje, (...), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven."*

In de huidige stand van het geding brengt verzoeker geen gegevens aan om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 8 van het EVRM. Artikel 8 EVRM staat bijgevolg een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg.

Aangezien er geen schending van een hogere rechtsnorm wordt aangetoond kan verweerder worden gevolgd in zijn exceptie. Huidige vordering is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

A. VAN ISACKER